

COMMENTAAR

Peter Mijlemans
Nieuwsmanager

Steekvlam

Het schip stond nog maar amper in de steigers of het dreigde al te kapseizen. De kramp van CD&V van gisterochtend doet niet echt het beste verhoppen voor de formatie. Ook niet als er iets komt dat Vivaldi/Avanti zou heten.

Wat veroorzaakte de kortsluiting? Joachim Coens vond in de teksten niet de vertaling van wat hij bij de gesprekken had gehoord. Het ontbrak vooral aan spijkerharde garanties over de ethische kwesties en de grondwetsherziening. Toen preformateur Egbert Lachaert niet opnam voor de nodige verduidelijking barstte Coens in een Vlaamse colère uit. Een genster werd zo een steekvlam.

Er zijn verzachtende omstandigheden in te roepen, al hebben de partijen de problemen ook over zichzelf afgeroepen. Er is de enorme tijdsdruk. Na een marathon treuzelen moet er nu een 110 meter horden worden ingezet in een wereldrecordtijd. Er zijn de partijvoorzitters die aan het stuur zitten. Ze zijn jong en niet ervaren zoals de

"De vorming van Vivaldi/Avanti blijft gebukt gaan onder wantrouwen. Dat belooft als er ooit een regering van komt"

gids. De fitnesses van het spel kennen ze nog niet. De heel gevoelige tenen zien ze nog niet, de beperkingen van regeringsonderhandelingen evenmin. In onderhandelingsstukken kunnen geen waterdichte garanties staan die jaren lekvrij zijn. Op de tijd, de evolutie van dossiers en onverwachte gebeurtenissen heeft niemand vat. Dat laatste wordt dit jaar elke dag bewezen. Men kan hen niet kwalijk nemen dat ze voor de leeuwen zijn gegooid in de hoop dat er toch nog iets van komt. Maar toch.

De onderhandelaars moeten er wel snel uit leren. Nog zo'n incident en de coalitie dondert in elkaar voor men goed en wel aan het bouwen is. Gisteravond heette het dat de plooiën gladgestreken zijn. Dat valt nog af te wachten. Het is duidelijk dat het wantrouwen van CD&V tegenover de mogelijke partners nog heel groot is. Zonder vertrouwen begin je er best niet aan. De andere gegadigden zullen zich na gisteren afvragen of er met die partij wel te leven valt in zo'n bonte regering, als die toch vooral schrik heeft van haar eigen schaduw.

Reageer op commentaar@nieuwsblad.be

MAREC

Meer jobs betekent meer inkomens. Dat is de filosofie.

"Verdubbel budget voor overheidsinvesteringen"

'Groep van 10' lanceert voorstellen om uit crisis te geraken

De sociale partners van de 'Groep van 10' vragen de overheid het budget voor openbare investeringen te verdubbelen. Versta: geld voor nieuwe wegen en fietspaden, beter openbaar vervoer en isolatie van schoolgebouwen en sociale woningen. Want voor de realisatie van al die projecten zijn werkkrachten nodig. "En meer jobs betekent meer inkomens. Zo kan ons land uit de crisis geraken." WIM DEHANDSCHUTTER

We zitten, vooral door het coronavirus, in de diepste crisis sinds de Tweede Wereldoorlog. Dus moet de economie weer worden aangezwengeld. Op korte termijn kan "een krachtige toename van de overheidsinvesteringen" daartoe bijdragen,

oordeelt de Groep van 10, die de nationale toponderhandelaars van vakbonden en werkgevers verenigt.

In hun plan voor de relance - zeg maar heropleving - van onze economie geven ze de politiek een reeks voorbeelden. Federale, regionale en lokale overheden moeten in eerste instantie investeren in een betere verkeersinfrastructuur. Denk aan de aanleg van autowegen en fietspaden, de bouw van *park and rides* en de creatie van snelle spoor- en busverbindingen in en rond grote steden.

Ook in het domein van energie valt veel te doen, aldus de Groep van 10. Overheidsgebouwen, schoolgebouwen en sociale woningen kunnen beter worden geïsoleerd en het energieverbruik kan er worden verbeterd. Tot slot kan digitalisering onze economie stimuleren, bijvoorbeeld door te investeren in het telecomnetwerk.

Meer jobs

In 2018 bedroegen de publieke investeringen slechts 2,2 procent van ons bruto binnenlands product (bbp), een pak minder dan in Nederland, Frankrijk en Scandinavië. De Groep van 10

vindt dat dat moet evolueren naar minimaal 4 procent.

De filosofie is: voor al die investeringen moet materiaal worden aangekocht en moeten arbeidskrachten worden ingezet. "Meer jobs leiden tot meer inkomen en uiteindelijk tot de ondersteuning en financiering van onze sociale zekerheid", stelt Pieter Timmermans, gedelegeerd bestuurder van de werkgeversfederatie VBO. "Bedrijven zullen op hun beurt meer kunnen produceren, exporteren en zelf investeren."

Volgens Timmermans wordt het actieplan van de Groep van 10 op het juiste moment gelanceerd. "Er is een regeringsformatie bezig, zodat dit een referentiedocument kan worden voor de (pre)formateurs en de partijvoorzitters."

Voka, dat niet tot de Groep van 10 behoort, komt op hetzelfde moment tot een gelijkaardige conclusie. De ondernemersorganisatie wil dat de coronacrisis aangewend wordt om ons land volledig te transformeren. "Daarvoor is minimaal 2 procent groei nodig", zegt gedelegeerd bestuurder Hans Maertens. "Vlaanderen moet een topregio in Europa worden tegen 2030."

LOTTE & DIJKSHOORN

Solex

Vanmiddag stond ik bij een stoplicht en zag ik ongeveer veertig mannen voorbijrijden. Op een brommer. Ze hoorden bij elkaar. Dat zag je aan het stuur. Zulke sturen zitten er niet meer op brommers. Scooters en brommers zien er nu uit als de Batmobile.

Het ontroerde mij. Die lieve mannetjes. Naast mij zei iemand: 'Solex, die had mijn vader ook.' Verdond, ik zag het. Alle brommers waren van hetzelfde merk. Blijkbaar een brommer van voor mijn tijd, want ik kende alleen Zündapp en Kreidler. Met een Zündapp lukte het je moeiteloos om wonderschone meisjes achterop je zadel te krijgen, terwijl de Kreidler meer iets was voor boerenjongens die een schaap achter op de brommer naar de slager brachten.

Thuis dacht ik: waarom doe ik niet zoiets? Waarom vind ik alleen maar dingen leuk die je in je eentje of maximaal met drie mensen tegelijk doet?

Ik zou ook zo graag eens trots op een brommer door België willen rijden. Dat gezellige geknetter om je heen. Samen ergens stoppen en veertig brommers naast elkaar zetten. Daarna kijken hoe andere nostalgische mannen en vrouwen je brommer bewonderen. 'Kijk dan. Er zit een sticker uit 1969 op!'

De mooiste groep mannen die ik ooit trots ergens zag aankomen, was een groep kerels met vierkant geknipte baarden. Ik was met mijn kinderen op vakantie. 'Hells Angels', hoorde ik om mij heen fluisteren. Ik voelde mij kwetsbaar, want ik stond net bij hole 5 op de midgetgolfbaan en probeerde een balletje onder een molen door te slaan. Dat had mannelijker gekund. Ik wachtte op wat komen ging. Tot mijn stomme verbazing kochten alle bikers keurig een kaartje, kregen een midgetgolfstick en gaven een man met een rode baard het papier waarop de score moest worden bijgehouden. Ik tikte tegen mijn balletje. Een van de mannen applaudisseerde. Onvergetelijk.

Afwisselend geven Lotte Debrouwere en Nico Dijkshoorn hun eigen kijk op de actualiteit.